

מסורת הש"ס

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פח.

עין משפט נר מצוה

א (מ"י פ"ב מהל' טומאת
זרע'ת ס"ח):
ב מה ב מ"י פ"א מהל'
ערכין ה' ג סמג
עשין קכח:
ג מה ב מ"י פ"ו ה' א
סמג עשין קלג:
ג ד מ"י פ"א מהל' יא:
ג מה ב מ"י פ"א מהל'
סוטה ה' א ב סמג
עשין קכח ט (נ"ט) מהל' ע'
ס"י קצח פ"ג ד':
ג ב מ"י פ"ט מהל' רזח
ה' ט סמג עשין עה:
ז (מ"י פ"א מהל' ממוסרי
כפרה ה' א):
ג ג מ"י פ"ד מהל'
מטות ע"ה ה':
ג ד מ"י פ"א מהל' סה
ג ט סמג עשין י:
ס"ט פ"ד מהל' סה

תורה אור השלם
1. כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דין לדין
דין לדין ובין גנע לנגע
דברי ריבת בשעריך
וקמת וקלית אל הפקוק
אשר יבחר יי אלהיך
בז: דברים יז ח
2. אך כל חרם אשר
יחרם איש לך מכל אשר
לו מאדם ובהמה
ומשדה אחוזה לא ימכר
ולא ימאל כל חרם קדש
קדשים הוא לך:
ויקרא כז כח
3. והיה השדה בצאתו
ביבול קדש לך בשדה
החרם לבתן תהיה
אחוזת: ויקרא כז כח

מרחו מעשר ונותן לו. ואפילו למאן דאית ליה צריכה כל זמן
שלא הפריש פאה ולא צריכה היה הכל שלו ונתחייב הכל
צמער ושזב לא יפטר וא"ת תרומה נמי לפני שחורש ונותן לו
וכ"ת דתרומה בלאו הכי יפריש העני דכל פאה חייבת דתרומה חדא
דאס כן הרי הוא מקדים מעשר
לתרומה גדולה ועוד דתנן במסכת
תרומות פ"ק [מ"ה] אין תורמין מן
הלקט מן השכחה ומן הפיאה ו"מ
דלכ"י לא תני מורס דלפילו הפקיר
לאחר מירוח פטור מן התרומה
(דמתן במסכת מעשרות פ' שלשה
מ"י) פירות ממוכרין בשדה מוכסין
אסורים משום גזל מפוזרים מותרין
צ"ן קצין קצין חייבין צמער
ופטורים מן התרומה וליתא דצירוסל'
מפרש דלכ"י פטורין מן התרומה
לפי שאי אפשר לגזלן שמתקדש אלא
אם כן נתרמה ממנו תרומה גדולה
לפיכך אין צריך לתרום כשנמלך פירות
דמקמתא הופרשה מהם תרומה
גדולה ונראה לפרש דמשום דתרומה
דצ"ן מועט לא חש להחזיק:
ק"י מ"י מ"י. היינו דוקא קודם
שנמסקה המגילה אבל
לאחר מ"י אין יכול למחול:
מסכת

השקאת סוטה בפלוגתא דרבי אליעזר ור' יהושע דתנן ה' המקנא לאשתו
ר' אומר מקנא על פי שנים ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו ר'
יהושע אומר ה' מקנא על פי שנים ומשקה על פי שנים עריפת עגלה בפלוגתא
דרבי אליעזר ורבי עקיבא דתנן ה' מאין היו מורדין רבי אליעזר אומר
מביבורי ר' עקיבא אומר ימחוטמו ר' אליעזר בן יעקב אומר ממקום
שנעשה חלל מצאורו מהרת מצורע בפלוגתא דר' שמעון ורבנן דתנן
ה' אין לו בהן יד בהן רגל אוזן ימנית אין לו מהרה עולמית ר' אליעזר אומר
נותן לו על מקומו ויוצא רבי שמעון אומר ה' נותן על של שמאל ויוצא בשעריך
זה לקט שכחה פאה לקט דתנן ה' שני שבלין לקט שלשה אינן לקט שכחה שני
עומרין שכחה שלשה אינן שכחה ועל כולן ב"ש אומרים שלש לעני וארבע
לבעל הבית פאה בפלוגתא דר' ישמעאל ורבנן ה' דתנן ה' מצות פאה להפריש
מן הקמה לא הפריש מן הקמה יפריש מן העומרין לא הפריש מן העומרין
יפריש מן הכרי עד שלא מירחו מירחו מעשר ונותן לו משום רבי ישמעאל
אמר ה' אף מפריש מן העיסה: ג' בתי דינין וכו': אמר רב כהנא הוא אומר מפי
השמועה והן אומרין מפי השמועה אינו נהרג הוא אומר כך הוא בעיני והן
אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן
אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג עד שיאמר כך הוא בעיני והן אומרין מפי
השמועה תדע שהרי לא הרגו את עקיבא בן מהללאל ור' אלעזר אומר אפילו
הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו נהרג כדי שלא ירבו
מחלוקות בישראל ואם תאמר מפני מה לא הרגו את עקיבא בן מהללאל מפני
שלא הורה הלכה למעשה תנן כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך למדתי וכך
למדו חבירי מאי לאו דהוא אומר מפי השמועה והם אומרין כך הוא בעינינו לא
הוא אומר כך הוא בעיני והם אומרין מפי השמועה ת"ש ה' דאמר רבי יאשיה
שלשה דברים סח לי זעירא מאנשי ירושלים יבעל שמואל על קינוי קינוי מחול
בן

לחוטמו: ר' עקיבא אומר מחוטמו. וצמכת סוטה [מ"ה] מפרש טעמא מר סבר עיקר חיותה בנפשה:
ממקום שנעשה חלל. דהיינו מנאוריה דסתם חלל מן הנאור דמפרש סתם לתת אותך על נאורי חלל רשעים [ויחלל כל]. ומתן (קידושין ט: ה) המקדש
בעגלה ערופה אינה מקודשת ואם מדד זקן ממרא מטיבזכו וצ"ד מחוטמו והביאו אלו עגלה ואלו עגלה למר לו. עגלה אסורה ואין מקדישין
בה חו אינה עגלה ומקדישין ה' ולמר ה' איפכא: דענין קרא דכתיב כדאמרן צננמר הדין [לשון מה]: וכן על מקומו. על
מקום הצוהן נותן דם האשה וטהור ליכנס למקדש ולכלול קודש דהיינו זדונו כרת: שלש אינן לקט. שאין דרך להפקירן: שלשה אינן שפחה.
בסיפרא (י"ף) ל"ף לה מקראי צפרשת שפחה. ואם נחלק זקן ממרא ואמר אף שלשה שפחה וצא עני ונטלן וצא בעל הבית ונטלן הימנו לזקן
ממרא ה' גזל ואין מקדישין צא אשה ולרבנן מקודשת: מ"ז פאה מפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה [ויקרא כג] אלא הנח לפניהם והם יקצרוהו:
מרחו. ה' כברי נחייב צמער דנגמרה מלאכתה הלך מעשר תחילה את הכרי מכל מעשרותיו ונותן לו את הפאה שאילו הפרישה
לא היו עניים צריכין לעשרה דלקט שפחה ופאה פטורין מן המעשר: אף מפריש מן העיסה. אס טחנה ולשה ולת"ק טחנה פטור דקנייה
בשנייה. ואם צא עני ונטל כדי פאה משטחנה לה' ישמעאל לא ה' גזל לרבנן ה' גזל: עקיבא בן מהללאל. נחלק על חכמים בלשכת
הגזית צד' דברים נמסכת עדיות (פ"ה משנה ו) שהיה אומר לצנו צמעה מיתמו חזון צד' דברים שהייתי אומר לאמר לו אצא ואמנה
מפני מה לא אחזרה בזה אמר לו אף שמעתי מפי המרזבים הס עמדו בשמעתן ואמר אומר לאמר לא אצא ואמנה
אתה שמעת מפי היחיד וכו': על קינוי. שקינא לאשתו אל תסתרי עם פלוני: קינוי מחול. ואם נסתרה אינה נאסרת עליו:

לפריחה צננים. אס פרוח תפרח הנרעת ונתמלל כל הצנע: אדס
שפרחה כנולו טהור. דכתיב (ויקרא יג) אס פרוח תפרח הנרעת
וגו' ופליגי רבנן עליה. והיכא דפרחה צנע כנולו והכניסו למקדש או
הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: המעריך פחוס
מזן חדש. אמר על פחות מזן חדש
ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך
דגזי ערכין כתיב (ויקרא כ) ואס
מזן חדש וגו': ר"מ אומר נוסף דמיו.
כמה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין
אדס מוציא דבריו לנטלה ויודע שאין
ערך לפחות מזן חדש וגמר ואמר
לכס דמים ולרבנן פטור. ואס צא
גמזר ומשכנו לר"מ ה' הקדש ואין
אשה מתקדשת צו אלא אס כן יודע
צו דתנן (קידושין דף נב:) וצחקש
במודד קידש צמוג לא קידש ולרבנן
לא ה' הקדש וה' הוא של צעלים
לקדש צו האשה והאחר שקדש צו
אינה מקודשת. א"י לר"מ ה' הקדש
והנהנה ממנו מציא אס מעילות
וה' אותו אס אס קדשים
והאכולו צמוגמל גופו חייב כרת
ולרבנן לא ה' הקדש וה' של צעלים
הוא והנהנה ממנו לא מעל ואס הביא
אס מעילות חולין לעזרה הוא
ואין חייבין עליו משום טומאה:
בדק הציב. ומועלין בהן: לכהניס.
ואין מועלין בהם: שחל על קדשי
קדשים. דתנן (ערכין דף כח:) מחרים
אדס את קדשיו אס נדר נותן דמיהס
ואס נדבה נותן את טובתם כפי חלק
שס לו צה דמפרש צמכת ערכין
צ' המקדש: יטורא. מולג קטן
שעורין צו וצ: ה' כהניס. דמפרש
צפרק קמאס: ה' כהניס כמזבין צפרשה.
אס נפדים צפחות מעשרה צי אדס
עדיון הקדש ה' ומועלין צה ולרבנן
אין מועלין בה: המקנא לאשתו.
המתרה באשתו אל תסתרי עם איש
פלוגי: ומשקה על פי עד אחד.
שנה ואמר אי ראייתה שנסתרה
ואס לא השקה נאסרת עליו ומתן
שנה ואמר אי ראייתה שנסתרה
ואס לא השקה נאסרת עליו ומתן
שנה ואמר אי ראייתה שנסתרה
ואס לא השקה נאסרת עליו ומתן

מ"י פ"ב מהל' טומאת
זרע'ת ס"ח):
ב מה ב מ"י פ"א מהל'
ערכין ה' ג סמג
עשין קכח:
ג מה ב מ"י פ"ו ה' א
סמג עשין קלג:
ג ד מ"י פ"א מהל' יא:
ג מה ב מ"י פ"א מהל'
סוטה ה' א ב סמג
עשין קכח ט (נ"ט) מהל' ע'
ס"י קצח פ"ג ד':
ג ב מ"י פ"ט מהל' רזח
ה' ט סמג עשין עה:
ז (מ"י פ"א מהל' ממוסרי
כפרה ה' א):
ג ג מ"י פ"ד מהל'
מטות ע"ה ה':
ג ד מ"י פ"א מהל' סה
ג ט סמג עשין י:
ס"ט פ"ד מהל' סה

מ"י פ"ב מהל' טומאת
זרע'ת ס"ח):
ב מה ב מ"י פ"א מהל'
ערכין ה' ג סמג
עשין קכח:
ג מה ב מ"י פ"ו ה' א
סמג עשין קלג:
ג ד מ"י פ"א מהל' יא:
ג מה ב מ"י פ"א מהל'
סוטה ה' א ב סמג
עשין קכח ט (נ"ט) מהל' ע'
ס"י קצח פ"ג ד':
ג ב מ"י פ"ט מהל' רזח
ה' ט סמג עשין עה:
ז (מ"י פ"א מהל' ממוסרי
כפרה ה' א):
ג ג מ"י פ"ד מהל'
מטות ע"ה ה':
ג ד מ"י פ"א מהל' סה
ג ט סמג עשין י:
ס"ט פ"ד מהל' סה